

[Undervisningsministeren]

ministeriet har i marts måned 1986 anmodet om, at forskningsrådsorganisationen i øget omfang iværksætter forskningsevalueringer inden for udvalgte områder, således at PRF og forskningsrådene opnår et forbedret grundlag for deres forskningsplanlægning og rådgivning. Der søges på finansloven for 1987 optaget en ny bevilling på 1.600.000 kr. til dækning af udgifter ved gennemførelse af forskningsevalueringer.

Det forventes, at disse evalueringer også i betydeligt omfang vil omfatte forskning, der udføres på sektorforskningsinstitutionerne. Det er overladt til forskningsrådsorganisationen at udvælge områder eller sektorer, som gøres til genstand for evaluering.

Spm. nr. S 1256

Til *socialministeren* (11/6 86) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Vil det være muligt for ministeren at give en kulanceerstatning til malersvenden i Frederikshavn?«

Begrundelse

Malersvenden i Frederikshavn, der er ramt af malersyndromet, og hans familie har været hårdt ramt – siden begyndelsen af 1970'erne af den langvarige arbejdssygdom, derefter ved behandling i adskillige år af erstatnings-sagen hos myndighederne og sidst, men ikke mindst, ved først at få meddelelse om at være tilkendt en erstatning på mere end 300.000 kr., efterfulgt af beskeden om, at hele beløbet beslaglægges til skat og tilbagebetaling af sociale ydelser. Oven i købet blev der hos familien opkrævet et ekstra beløb på 2.500 kr.

Hele historien virker så fantastisk, at enhver vil nægte, at det kan finde sted i Danmark. Ved tilkendelsen af erstatningsbeløbet er der reelt blot flyttet penge fra én offentlig kasse til en anden, og dette modvirkes ikke af, at malersvenden for fremtiden modtager et beløb fra det offentlige på mellem 5.000 og 6.000 kr. månedligt.

Familien må med rette føle sig bitter på et samfund, der kalder sig et velfærdssamfund, men som kan træffe sådanne afgørelser.

Derfor spørges om muligheden for, at ministeren kan give en kulanceerstatning.

Svar (18/6 86):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg har modtaget en redegørelse for den omtalte sag fra social- og sundhedsforvaltningen i Frederikshavn kommune. Ifølge denne redegørelse har sagen ikke været korrekt refereret i pressen, jfr. begrundelsen for spørgsmålet.

Frederikshavn kommune har ikke som anført opkrævet et ekstrabeløb på 2.500 kr. Den skadelidte får udbetalt netto ca. 35.000 kr.

Den omtalte erstatning på ca. 300.000 kr. er udbetalt, efter at den sociale ankestyrelse i 1985 har ændret en afgørelse om erstatning for erhvervsevnetab, som sikringsstyrelsen traf i 1983.

I forbindelse med udbetalingen af erstatningsbeløbet blev en væsentlig andel heraf tilbageholdt i skat, da en sådan ydelse er undergivet de sædvanlige skatteregler.

Kommunen har herudover reguleret for den udbetalte højeste førtidspension samt for et mindre beløb modregnet for modtagne sociale ydelser såsom boligydelse og hjemme-hjælp.

Der er desuden foretaget samordning efter § 32 i lov om social pension.

Efter denne bestemmelse skal der foretages fradrag i en pension, når pensionisten på samme grundlag som tilkendelse af højeste eller mellemste førtidspension får tilkendt erstatning efter arbejdsskadeforsikringsloven for nedsættelse af erhvervsevnen på 65 pct. og derover.

Jeg er enig i, at disse regler, hvorefter modtagelse af én form for social ydelse bevirker nedsættelse af andre ydelser, er uheldige. Derfor har jeg igangsat et arbejde med henblik på at få reglerne ændret på dette område.

Det er ikke efter den sociale lovgivning muligt at yde kulanceerstatning, og socialministeriet råder ikke over midler til et sådant formål.

Udbetaling af erstatning, der ikke har hjemmel i lovgivningen, forudsætter, at staten ved dom har fået pålagt dette, eller at det efter kammeradvokatens opfattelse er overvejende sandsynligt, at staten kunne dømmes til at udbetale erstatning.

Det kan i øvrigt oplyses, at det nævnte beløb kun vedrører spørgsmålet om efterbe-